

ARADUL

Recunoștința este
sentimentul favoruri-
lor viitoare.

Swift.

REDACTIA și ADMINISTRATIA:

ARAD, Str. Eminescu No. 18.

Telefon: 266.

Organ. societății »Infrățirea«
Apare de două ori pe săptămână.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:		Pentru autorități și instituții	
200 Lei	1 An	500 Lei	1 An
100	6 Luni	250	6 Luni
50	3 Luni	130	3 Luni

In străinătate dublu.

Mai multă curățenie.

„Fruților! Voi, cari suferiți, voi, cari plătiți dările cele mari, voi...”

Este fraza aceasta o frază stereotipică în gura tuturor autorităților de vorbe în creștinism și în creștinism. Și „frații”, în firea lor înclinată spre nepăsare, devin și nepăsători și mai bine zis de patima sporovăleii, după pilda pe care le-o slujesc de an demagog și sminții veacului. De aceea, în unele sale — îndeosebi acolo unde dascălul și preotul sunt îndemnați și ei la carul conducerii politice a țării — frații noștri merg din rău în rău. Nepăsarea așterne un strat gros de jec pe trupurile celor, sdrănețele își jătură flăcăurile sărăciei în voia vânturilor, iar colibele acoperite cu paie își usucă în soare grinzile pleșuvite.

E vremea să înceteze groava incurie a celor chemați să lumineze poporul. Căci dacă ei sunt în jara aceasta oamenii, cari își lubesc cu adevarat gura și poporul ei, e timpul să-și dea seama, că atâta vreme cât mai sunt țărani, cari nu cunosc întrebarea apei săpunului, toate legile — măcar de perfecte în democrație și bune intenții — rămân lovă moartă pe hârtie, iar frații merg de răpă, mereu napoi ca racul. Fețele nespălate și hainele sdrămoase ale fraților — sunt rușinea cea mare a tuturor „intelectualilor” tinuțului în care se mai pot întâlni ștefel de sălbateci. Căci ori câtă mizerie, foamete și sărăcie ar fi într-o țară civilizată, câtă vreme a dat Dumnezeu apă pe pământ, oamenii se spală și curăț și își cârlesc hainele de pe ei.

Dar noi avem un mare cusur: suntem prea îngâmfaiți și purtând nasul în nori, nu vedem totul din fața opincii. Socotim vrednic de atenția noastră amănuntul, deși — în fapt — haina averilor mari este banul căsăt în colbul uliței. Taina progresului și buneistării a unui popor este — să mă lerte „intelectuali” — obișnuința de a spăla jegul gâtului și de a arpi haina ruptă. Iată de ce ar fi de dorit, ca în locul pomozelor teorii, cărți, manifeste, cuvântări, pastorale, intelectuali să-și îndrepte privirea acolo unde trebuie și să scute de a trezi în inima „fraților” dorul de mai bine, nădăjduința de înălțare, prin scârba de murdărie, sdrămețe și sărăcie. Căci jegul și sdrămeța înturează mințile, sdrăbește înțelțava, hrănind nepăsarea dezamăgitoare a celui „dolce farmiente”, care tinde să se îndădăcezeze în satele a căror conducători se țin de aite treburilor, decât de ceea ce este datoria.

A dat Dumnezeu apă multă și țară, apă de isvoare limpezi, țărâre, râuri... să învățăm poporul să întrebunțeze apa, căci numai atunci vor avea viață

O lămurire necesară.

În no. trecut al ziarului nostru, a fost publicat un articol „Izolarea d. lui Dr. Marșieu” și o informație „Un nou ziar”? , cari prin conținutul lor, au stârnit o legitimă nedumerire în privința directivelor de cari este animată această modestă gazetă. Ținem să amintim din nou, că „Aradul” n'a făcut și nici nu va face niciodată jocul vreunui partid politic, aceasta fiind în contra scopurilor și idealurilor cari au determinat apariția gazetei.

Că articolele menționate mai sus, articole de politică militantă, au

fost publicate, se datorește neglijenței unuia dintre redactorii noștri, care primind manuscrisele, nu le-a mai supus nimănui spre aprobare.

Intrucât aceasta s'a mai întâmplat și în trecut, acel redactor a fost definitiv înlăturat — ca primă sancțiune — din cadrele colaboratorilor interni și externi ai gazetei.

În privința conținutului acelor articole, nu ne solidarizăm cu nici unul, informațiunea — mai ales — considerându o complet eronată și tendențioasă din toate punctele de vedere.

„Aradul”

Școala din Bujac.

OAMENI, CARI ÎȘI CUNOSC MESERIA.

Întâmplarea a făcut să dau peste edificiul — încă neterminat — al școlii primare din Bujac.

Situat în mijlocul comunei, edificiul răsare dintre casele țărănești ca o clădire monumentală, cu largi perspective, până în îndepărtatele orizonturi ale turlilor de biserică din Arad. Obișnuit cu liniile reci și monotone ale școlilor și edificiilor publice din ținutul Aradului, am avut o deosebit de plăcută senzație în fața acestei clădiri, a cărei linii calde amintesc stilul mănăstirilor bizantine în vremuri vechi de către vovozii noștri foarte credincioși. Dinspre răsărit, clădirea apare ca și când ar avea un etaj. Jos un lung șir de ferestre uriașe, iar sus — la etaj — un pridvor pe lungimea întregii clădiri, sub o streșină largă proplăită pe coloane masive de stejar. Dinspre apus însă edificiul are un singur colț; un perete de sticlă. Curtea, foarte spațioasă, este îngrădită și despărțită în patru părți, cu destinații precise. Zidul împrejurător din afară, din beton, este de o simplitate severă, părând, că taie hotăr între școală și lumea din afară.

legile pe cari le faurește glagoria trimișilor lui în Parlament.

Tovle

Totul este perfect, armonios, cu grijă și cu rănduială calculat în planul acestei școli. Începând dela pridvoarele largi, dispuse în bătaia razelor de soare și având destinația să slujească distracțiile școlărilor în vremuri de ploaie și ninsoare; săliile spațioase, cu tavane înalte, cu ferestre uriașe, cu cuptoare sistem siberian; cancelariile, locuința directorului superb confortabilă și elegantă, până la dispozitivul de închizători al ușilor și ferestrelor, care a lăsat seama de impulsivitatea mișcărilor vioaie și repezite ale micilor jivine școlărești; totul este admirabil și cuminte împărțit, așezat și aranjat.

Școala aceasta e toată lumină, aer și soare. Un gând ticălos de invidie mi-a înlepat inima față de învățătorul, care va avea norocul să fie directorul ei

Am întrebat, pe maestrul cari lucrau în școală, a cui este opera? Mi-s'a răspuns: arhitectul Silvestru Rafiroiu.

Bravo deci, domnule arhitect, vrednică de laudă lucrare ai conceput! Și mă bucur îndeosebi, că cei dela Serviciul tehnic, în frunte cu domnul inginer Mureșanu, au știut să prețuiască priceperea și talentul dumneatale, dându-ți pulința de a crea astfel de lucrări, cari fac cinste atât autorului, cât și Primăriei Arad.

Tovie.

Rușine!

În atențiunea organelor conducătoare ale căilor ferate.

Un mare prieten al românilor, cetățean al unei țări vecine, a vizitat România. Între altele și regiunea Brad-Arad.

Ca însoțitor, am trăit clipe când nu îndrăsnam să privesc în ochii acestui distins prieten al românilor. Imi era rușine mie de rușinea celor cari nu-și făceau datoria în slujba din care își agoniseau pâinea.

În ziua de 22 VII., la amiază, trebuia să urcăm în trenul care pleacă din Brad spre Arad. Nici un vagon de clasa I sau II. În schimb, pe un vagon de clasa III, murdar și acela ca vai de el, cifra »IV« era ștearsă cu creta și tot cu creta era scrisă cifra »II«. Și doar plățiserăm bilete, scumpe foc, de clasa a doua. Am încercat să lămuresc însoțitorului meu, că la mijloc ar fi un defect de vagon, un... mai știu eu ce, căci eram și nu eram dispus să inventez minciuni întru motivarea incuriei celor vinovați.

Mă întreb: e oare lucru cinstit să încassezi bani grei dela călători pentru o clasă pe care trenul nu o are? S'ar putea spune, că a fost un accident; se defectase vagonul de clasa II și a trebuit înlocuit cu unul de clasa III. Scuză ar putea fi acceptabilă pentru o stație mică, dar la Brad, gară terminus?

În ziua de 23 VII ora 16 acelaș domn călătorește spre Praha. Când sosise în România se găsea într'un vagon cehoslovac, provăzut cu perdele, oglinzi și în stârnit, tot confortul unei civilizații europenești. La plecarea din Arad placa cu inscripția »București — Praha—Karloviwary« se găsea atașată unui vagon veritabil românesc. Nenorocul a făcut ca hamalul să scape un geamantan pe catifeaua fotoliilor. Un colb des de praf a provocat la minut tusea celor prezenți...

De ce? Dumnezeule, doamne, de ce rămânem mereu atât de sălbateci? Oamenii aceia, pe cari îi plătește țara în posturile lor la căile ferate sau în altă parte, n-au simțul unui dram de rușine față de cetățeanul din al cărui ban trăesc? E necesar oare ca cetățenii să le strige rușinea în nas? Va veni și vremea aceea, când cetățeanul va reacționa pentru fiecare incurie, prin scârba și disprețul lui manifestat față de funcționarul ticălos, care își face datoria numai de formă, fără cap și fără conștiință.

Insemnări.

Palavre.

Pe căldurile astea, gângania numită om, de multe ori nu mai știe ce să facă. Deși modernele udătoare ale Primăriei, binevoesc, la intervale minime, să imprăstie valuri de apă — vorbă să fie — pe uscatele uliți a și mai uscatele noastre urbe, totuși soarele continuă, cu precizie aproape matematică, să ne trimită razele sale cari au o precisă intenție, de care însă nu ținem seama, deși este de importanță capitală. Se știe că un poverb glăsuște astfel:

Unde nu intră soarele, intră doctorul.

Ori, după aparențe, 90% din contribuabilii arădani, preferă prezența insuportabilă a discipolilor lui Esculap, prezență care în afară de faptul că-ți însuflă teama de a nu trece în dangă de clopot de-al lumii hotar, este și costisitoare. În caz că omul nu se ferește de razele binevoitorului soare, se poate considera fără nici o teamă, pe deplin sănătos... până când constituția lui fizică îl va dovedi contrarul.

Ceilați 10% din contribuabilii arădani, căutând să meargă în pas egal cu progresul, preferă așa zisul „strand”, care are o așa zisă „plajă”, care la rândul-l are un fel de nisip, și în afară de acestea, așa zisul strand mai are o așa... botezată „apă” unde se poate face o așa... nespălată „bale”, care lasă pe distinsa epidermă a și mai distinsilor susnumiți contribuabili, straturi de curejenie exemplară numită noroiu, a cărui prezență unii — specialiști în revărsări — o explică, categorisindu-o drept cel mai de seamă element de avangardă a inundațiilor ce „vor să vină iară pe ținuturile arădeane”. Și sunt mulți superstițioși, cari după bale nu se mai prezintă la așa zisul „duș” — da, sigur, strandul din Arad are și duș și încă de acum 20 de ani — spre a se răcori și spăla cu apă dela... admirabilele noastre conducte... ruginite.

Și la strand, forfotește lumea în sus și în jos, se etalează costume de baie din cele mai moderne, la confecționarea cărora, n'a fost necesară mai multă lână decât 20 cm, pentru bărbați 20,½, pentru femei. La anul poate cantitățile vor scădea simțitor, avându-se în vedere fenomenele economice și de criză în toate domeniile, inclusiv cel moral.

În orice caz, la struand e plăcut, cu mult mai plăcut decât între 4 pereți plictisitori și călduroși. Niță Căldurosu

Instituții arădane.

Istoricul spitalului de copii „Principele Mircea” Arad.

Ideia de a înființa un spital de copii pe teritoriul municipiului Arad, a pornit de la Societatea Crucea Albă pentru ocrotirea mamei și a copilului, societate care sub imperiul maghiar activa în aceeași direcțiune în care activează astăzi societatea Principele Mircea. Grație marelui influențe de care se bucurau membrii și membrele acestei societăți — recrutați în bună parte din sânul familiilor cu roluri importante în viața socială a orașului — cât și datorită unei propagande bine susținute, ideea a pătruns cu multă ușurință în opinia publică; iar odată opinia publică convinsă despre necesitatea inexorabilă a unei instituții de acest gen, nu putea să întârzie prea mult nici momentul realizării sale pe teren.

Prima piatră solidă la temelie a operii proiectate a fost depusă încă în anul 1905 când firma Frații Neumann din localitate apreciind bunele intențiuni ale soc. Crucea Albă a pus la dispoziția acesteia suma de 60,000 coroane ungare cu scopul ca suma donată să formeze începutul acțiunii pentru adunarea fondurilor necesare pentru construcția spitalului. Generoșii filantropi fiind seama de faptul că noua instituție era menită să servească în primul rând interesele populației din oraș, au avut prevederea de a cointeresa în acțiunea întreprinsă și conducerea Municipiului fixând în actul de donație condițiunea că dania făcută numai în acel caz va putea fi utilizată dacă orașul cedează în mod gratuit din proprietățile sale un teren corespunzător scopului urmărit. În 1 Maiu 1905 soc. Crucea Albă se și hotărăște să facă primele demersuri oficiale pentru obținerea acestui teren. Consiliul municipal la rândul său după ce s'a ocupat în mai multe rânduri cu cererea societății aduce în sfârșit o deciziune mai mult sau mai puțin echivocă prin care acordă; dar numai în principiu, — terenul solicitat, amânând hotărârea definitivă pentru o altă dată. Documentele aflate la dosarul cauzei ne lămuresc și motivele care au determinat înaltul aereopag al comunei la o asemenea hotărâre. Anume unii din membrii consiliului de atunci nutreau mai multă simpatie pentru un spital de contagioși decât pentru unul de copii, susținând că primul ar fi de utilitate mai mare și de necesitate mai urgentă. Conducerea municipiului la inspirația acestor membrii — a căror dorințe și susceptibilități trebuiau probabil menajate — intervine la Frații Neumann cu rugămintea de a se învoi ca suma de 60,000 Cor. ungare să fie utilizată pentru construirea unui spital de contagioși. Deși în actele răsfoite nu am aflat până în prezent nici o urmă scrisă despre forma în care s'a făcut intervențiunea amintită și astfel nu putem cunoaște nici motivele invocate de conducătorii urbei în susținerea tezei lor, totuși din răspunsul dat de către frații Neumann pare a reieși că cel mai puternic argument ce a fost adus pentru a combate necesitatea și a arăta inoportunitatea edificării unui spital de copii era afirmația, că spitalele de acest gen nu ar fi dat rezultate bune nici măcar în capitale și cu atât mai puțin în orașele de

provincie. Dar donatorii nu s'au lăsat atât de ușor influențați pe cum se așteptau cei interesați, ci înainte de a se pronunța în cauză, au cules informații și au cerut referințe asupra activității celor mai de seamă spitale de copii din țară și străinătate. Ca rezultat al acestor investigațiuni Consiliul Municipal primește din partea fraților Neumann o adresă datată din 31 Ianuarie 1907 și prin care i se comunică că spitalele de copii — după cum sau putut convinge din datele ce le au la dispoziție — sunt instituțiuni sociale extrem de utile, iar acolo unde ele funcționează deja, au dat rezultate din cele mai satisfăcătoare, și ca urmare nu sunt dispuși să schimbe destinația donațiunei făcute. În fața unui răspuns atât de categoric consiliul decide să ia din nou în dezbateră sa chestiunea cedării terenului solicitat. Cei interesați însă nu se resemnează nici acum, ci încearcă un nou atac, — de astădată subverziv — răspândind zvonul că Societatea Crucea Albă, în urma faptului că nu dispune de fonduri suficiente pentru construcția spitalului, ar fi hotărât să renunțe la proiectele sale. Conducerea orașului sesizată de acest zvon, cere lămuriri somând societatea să se pronunțe și oficial dacă întradevăr a renunțat la planul de edificare și ca consecință și la terenul cerut. Răspunsul Societății ce n'a întârziat mult a desmănițat întru toate zvonul lansat și astfel a pus pentru totdeauna capăt intrigilor menite a zădărnici opera inițiată. Consiliul la rândul său se execută și în sfârșit aduce o hotărâre definitivă prin care cedează în mod gratuit un teren cu o suprafață de 2000 stăngeni pătrați cu condițiunea însă ca în cel mult trei ani lucrările de construcție a le Spitalului să fie începute. După ce au fost învinse toate dificultățile ce s'au ivit în legătură cu câștigarea terenului rămânea de rezolvat încă o altă problemă și mai importantă și anume aceea a adunării fondurilor. Imprejurări norocoase au favorizat și acum bunele intențiuni a le acelora cari luptau pentru cauza Spitalului proiectat.

(Va urma).

Tembelism administrativ.

In atențiunea Dlui Administrator financiar.

În neumărate rânduri s'a vorbit și s'a scris despre disordinele care domnesc în administrația românească. Și nu ne putem plânge nici noi arădani că am culege roadele unei prea bune administrații. Se întâmplă foarte des ca odată cu procesul verbal de impunere, Dl. agent Incusator să fumăneze și pe cel de sechestru în aceeași cauză. Or, acesta este un non-sens și o batjocură la adresa bietului contribuabil care n'are de unde ști cât are de plătit dacă nu i-a fost prezentat pr. v. de impunere.

Avem cele mai bune speranțe că Dl. Administrator va lua cunoștință de fapte ca acestea și va proceda așa fel încât lena și tembelismul actual să nu se mai observe. pl.

Una două la săptămână.

Scoțiene.

Intr'un oraș scoțian, consiliul municipal, dorind să fie în concordanță cu criza, a hotărât să scadă tariful tramvaielor dela 4 la 3 penny. — Se gândeau oamenii să ajute cetățenilor și să le dea curaj să umble mai puțin pe jos ca să nu se uzeze, că de, orice energie e necesară.

Dar ce te pui cu scoțianul Domnule?

Peste două zile cetățenii onorabili ai onorabilului oraș, au înaintat, prin reprezentanții lor următoarea petiție:

Domnule Primar,

Noi, toți cetățenii orașului de sub conducerea Domniei Voastre, într'un glas protestăm în contra reducerii taxei de tramvai pentru că de unde înainte economisim 4 penny, acum economisim numai 3, dacă mergem pe jos. (Urmează o serie de semnături.)

Cronica sportivă

Deși suntem în toiul căldurilor caniculare, totuși societățile sportive n'au intrat în vacanță. Astfel la Arad s'a disputat un concurs de football, așa zis fulger, la care au luat parte 8 echipe: Gloria, Amefa, C.A.A., S.G.A., Tricolor, Transilvania, Hacoah și Unirea. Câștigătoare trofeului a fost Amefa, dar n'a intrat în posesia premiului, deoarece matchul decisiv Amefa — C.A.A. a degenerat în scandal, din cauza slăbiciunii arbitrilor Burdan.

Ar fi de dorit ca forurile competente să nu mai delege la matchuri importante, arbitrii de talia lui Burdan, Măcean, Kelmă, cari s'au dovedit în totdeauna incapabili de misiunea ce li s'a dat.

Districtul va decide dacă Amefa va intra în posesia premiului, sau dacă matchul decisiv se va rejuca.

Gloria C.F.R. a jucat la Chișineu-Criș, unde a câștigat cu 4:0.

La Oradea-mare s'a jucat: Stăruința — Ripensia, învingătoare a fost Ripensia cu un rezultat de 4:1, dar Stăruința a fost adversar demn de a ajunge un rezultat egal însă n'au știut să se folosească de ocaziile favorabile.

C.F.R. (București) a învins pe Crișana cu 4:3.

Probabil că în viitoarele 2 Dumineci nu se vor mai disputa matchuri, echipele vor folosi acest timp, ca o recreație, pentru a-și acumula nouă energie, atât de necesare în campionatul anului viitor.

AVIZ

Cu tot respectul avizez onoratul public dela băile Neplun, că 11 mese complete se iau cu 250 lei. Sunt în stare să fac o concurență cu această nou-tate la Restaurantele din oraș, ce privește calitatea gustărilor, bere Drecher Hangemacher, am beuturi recortoarede primul rang cu prețurile cele mai convenabile. La funcționari și gazetari 10% la sută reducere. S'a declarat din partea publicului căci cu cele de mai sus sunt mulțumiți.

Rog. sprijinul onor. public Engländer Rudolf

PENTRU CE NU SUNTEM BUNI?

Poate că toți am avea dorința să fim mai buni, dar fiecare găsim alte scuze pentru că să rămânem mai departe în limitele vieții fără multe scrupule, cu care ne-am obișnuit. Toți am vrea, mai ales, să se spună despre noi că suntem buni. Dar câți fac ceva oare pentru a merita aceasta? Ne-am identificat aproape toți în ritmul trepidând al vieții de arlechin, ne-am transformat toți în electroni economici și prinzărim încoace și încolo pentru că să ajungem tot la o particică a vișelului de aur. Fără să ne dăm seama, ne scădem valoarea. Iată ce dovedim că suntem: niște animale cari vreau să se înfrupte cât mai nesățios din bunurile cari satisfac un corp de care ne e rușine adesea.

Prin ce ne deosebim dar de fiarele cari, cu cea mai candidă seninătate, ucid și distrug orice e bun de mâncat? Acestea o fac, cel puțin, din instinct, înconștient pe când noi ne lăudăm cu un simț moral, cu un simț de dreptate, de Sociabilitate și... altruism. Dar aceste noțiuni nu mai sunt azi decât ghiulele de plumb pe umerii umanității, ghiulele cu cari s'a obișnuit într'atât încât nu le mai bagă în seamă. Suntem egoști, din cale afară de egoști. Tot, absolut tot ce facem este pornit de o calculație ego-centrică. Chiar recunoștința nu e, după cum spune Swift, decât sentimentul favorurilor viitoare.

Iată dar pentru ce nu suntem buni. Bin ești numai în raport față de altul, numai când ești altruist. Iar altruist ești când te știți mulțumii cu puțin, când îți dai seama că tu nu ești TU pentru că ai corpul tău ci pentru că ai un suflet, ești un suflet și acela se bucură, acela suferă. Acela dar să-l dai hrana pe care o cere, pentru el și prin el să trăiești ca să nu-ți cobori valoarea până la aceea a leului sau a hienelor! Noi am uitat însă cu toții ceea ce a spus Epictet, am uitat că suntem „un suflet care s'ar înălța dacă n'ar fi oprit de corp”. Am uitat că viața noastră

nu se oprește aci. Am uitat ce e frumos ce e bine, știm doar ce e bun, în sensul vulgar al cuvântului.

Pentru ce nu suntem mai buni?

Pentru că fiecare am vrea să trăim mai bine și trebuie să luptăm pentru câștigarea acestui trai căci averile nu sunt egal împărțite? — Vrem comunism dar? — Oare dacă averile ar fi administrate după sistemul comunist ar pieri din noi invidia, oare n'ar mai fi ambiții, n'ar mai fi alții în locul cărora am vrea să ajungem chiar print' o luptă mășcă? Oare cel în mână cărora ne-ar fi soarta materială, ar deveni dintr'odată oi, nu i-ar ispiți un tralu excepțional? Ar dispărea oare defraudările, furturile, luptele politice și de clasă? — Nici odată!

Peștele cel mare înghite pe cel mic. Iar dacă lupul e mai agil și mai isteț decât cațelul, acesta va cădea victimă. E o lege naturală. Egoism, „struggle for life”. Suntem stăpâniți. Alergăm mereu după cât mai multă libertate și o pierdem din ce în ce. În toate faptele, în sentimentele chiar, suntem stăpâniți de egoism. Oare în dragoste nu ne măsurăm întotdeauna puterile, nu ne etalăm toate calitățile ca la târg, nu facem toate eforturile ca să cucerim? Și pentru ce? Pentru ca să dovedim părți contrare și mai ales nouă, că e posibilă cucerirea, că suntem mai tari. Iar când am câștigat, suntem învinși, iubim, e semn că am fost mai slabi sau cel puțin egali. Dar și aceasta depinde de armele cu cari am luptat, căci putem fi învinși cu unele și învingători cu altele. De aceea există atâtătea feluri de dragoste.

Păcatul e că nu se întrevăd posibilități de îndreptare. În loc să și dea lumea seama de starea morală în care a ajuns, continuă... în jos. Degeaba ne spune Adam Smith să luăm pe Dzeu ca martor al tuturor acțiunilor noastre, izădar ne arată Falliget valoarea obligațiunii morale, în van vorbesc toți moralizții, toți cei ce cu o clipă mai înainte își dau seama de pericol.

pe. se.

Raiul sovietic.

Povestirile unui refugiat.

Moldoveanul Vasile Bălan din Pârta ținutul Tiraspol, Ucraina, a reușit să treacă înot Nistrul, ceva mai sus de satul Mălăești. Nefiind oprit de nimeni, omul a intrat în sat, de unde apoi a fost adus șefului de post, care i-a dat loc de odihnă până a doua zi.

Refugiatul e foarte slab. Pielea obrazului palid, e întinsă pe formele oaselor faciale. Abia a putut să treacă înnot. A fugit din Rusia, lăsându-și acolo soția și 2 copii și a făcut acest pas disperat, în momentul când știa că Sovietele îi hotărâse moartea.

Încă de acum 2 ani averea și casa i-au fost confiscate, familia aruncată pe drumuri, iar el, împreună cu preotul satului, trimiși la închisoare. Intors de acolo, i s'a înapoiat casa, fără nici un drept la munca pământului: candidat la moarte cu ințelul. Toate astea fiindcă n'a luat parte dela început în formațiile comuniste. În ultimile zile era suspectat. Un prieten i-a spus că i se caută nod în papură spre a fi executat și executat. Atunci s'a îndreptat spre noi.

Povestește că a văzut mai departe de Nistru însă, biserici transformate în cinematografe, grajduri, magazii, etc. fără clopote fără icoane, absolut goale și batjocorite.

Sărăcia a ajuns la ciumă. Oamenii fac mămăligă din semințe de lătar (mălai de mături), din semințe de struguri mor de foame în toată puțerea cuvântului. Acum mai trăiesc cu fructe. Într'o comună vecină cu a sa: Coșnița, întreg satul flămâzită a dat numai vală peste o brutărie unde amomorât lucrătorii, furând toată pâinea și dând apoi foc la întreaga instalație. Miliția roșie a fugit, venind întărită peste 3 zile, când a prins vreo 20 de gospodari pe care i-a împușcat.

Oamenii mănâncă și carne de câini! a exclamat o privind halucinat în jur. Soarele noastre sunt pustii. Copiii niște umbre, care nu se joacă niciodată. Și va fi și mai rău. Eu nu pot spune tot ce e acolo, nu îndrăznesc. Mi-e groază, mi-e silă, mi-e rușine.

Clubul sportiv „ARADUL“

Funcționarii Municipiului Arad au organizat în primăvara anului curent o societate sportivă cu menirea de a cultiva în cadrele unui club românesc sportul de apă și law-tennis. Conducerea Primăriei apăsând în mod laudabil menirea acestei tinere organizații românești a aflat de bine să-i pună la dispoziție teren pentru granduri de tennis în păduricea orașului împreună cu pavilionul care în timpul din urmă a fost înstrăinat dela deșeură la chemare sportivă și distrus completamente de cece l-au transformat în locuri de petreceri și beuturi. Deasemenea a mai primit anul club și o porțiune de loc în teritoriul cinematografului pe malul Mureșului, unde se va instala secția de canotaj și natație.

Faptul că o mână de oameni înțelegători au înțeles să îndrăzească cele mai elegante și modeste cele mai frumoase 2 ramuri sportive: tennis-ul și canotajul, trebuie să constituie un moment de relevare suficientă pentru totalitatea publicului intelectual român din acest oraș. Ideea este minunată și vrednică de toată lauda și sprijinul. Dar ea numai atunci își va avea importanța venită, dacă i-se poate asigura realizarea condițiilor de existență și de dezvoltare. Un lucru este cert și se poate zice chiar acum la început. Această societate va avea un viitor numai în cazul, dacă i-se vor lărgi cadrele și dacă va primi în rândul membrilor săi o oricare intelectual român amator de sport.

Niciodată nu s'a surlat în- la noi în Arad problema de organizare în mod serios cu posibilități de realizare ireversibilă, canotajul și tennis-ul

în cadrele unui club românesc. Aceasta este prima încercare cu rezultate palpabile dispunând deja de 2 granduri de tennis cu pavilionul din pădurice, precum și o modestă baracă de lemn pe malul Mureșului pentru adăpostirea luntrilor de canotaj.

Dacă elementul românesc chemat să încurajeze această modestă încercare ar înțelege rostul clubului „Aradul“ și dacă ar încolți în sufletul nostru simțul mândriei de a ne arăta lumii strelne, că și noi suntem capabili de a crea lucruri frumoase în viața sportivă, avem convingerea că acolo unde azi exagerarea sportului de minge înecă cu praf lumea copiilor necumpătați, se va înălța în scurt timp o falnică clădire a canotajului românesc pentru ca să adone la un loc tot ce are mai bun elementul românesc al Aradului și îndeosebi tineretul românesc azi risipit în toate societățile strelne. — Cu această realizare meren s'ar nivela deosebirele atât de umilitoare dintre noi și celelalte societăți sportive, unde sportmanii români niciodată nu s'au putut simți ca la ei acasă.

În consecință trebuie să facem un călduros apel către fiecare bun român și mai cu seamă către părinții cu mari datorii față de copiii lor, din rândul cărora se va recruta noua generație sportivă, să-și înalțe sufletul și să considere această problemă de o sfântă datorie patriotică a tuturor cetățenilor cuști și conștiinți din orașul acesta. Avem un nou prilej, ca să dovedim că la lucruri mari știm și vrem să fim oameni întregi și înțelegători.

Dr. N. L.

Excursioniști atențiune!

Aparate de fotografiat, clișee, filme, hârtii, albume și orice accesorii fotografice. Developări prompte și eficiente.

La Foto-CENTRAL Arad, Str. Brătianu 15 (vis-a-vis de postă).

Deputați opoziționiști

Deputați Georgiști

Atta Constantinescu (Bacău); Radu Lascu (Brăila); Gh. Brătianu (Constanța); Th. Deleanu (Covurlui, prin opțiunea d-lui Gh. Brătianu); G. M. Cantacuzino (Dolj); C. Toma (Iasi), prin opțiunea d-lui Gh. Brătianu); Alex. Ionescu (Ilfov, prin opțiunea d-lor Gh. Brătianu și C. Bănu); I. Constantinescu-Bordeni (Prahova); Gh. Ghițescu (Baia); C. Stenescu (Durostor) C. Bănu (Ialomița) C. Givulescu (Putna) și M. Sturza (Romania).

Deputați Lupiști

Dr. N. Lupu (Fălciu); I. Hudiță (Baia); Apostol Zamfir (Bihor); Adonis Grigorie B. Popov (Cluj); M. Ștefănescu-Golceanu (Dolj); I. M. Leon (Făgăraș); Col. Traian Stolca (Olt); I. Gheșu (Sălaj); I. Moldreanu (Someș); Dr. Onofrei Lunguleac (Storojineț); Sergiu Lecca (Suceava); Cornel T. Ghimbășanu-Bubi c Târnavă-Mică).

Deputați Cuziști (L. A. N. C.)

I. Vasiliu-Oituz (Bacău); V. Prellceanu (Baia); A. C. Cuză (Bălți); Dr. Haralamb Vasiliu (Botoșani); M. Adam (Dorohoi); Toader Huțanu (Hotin); Const. Popolu (Orhei); A. C. Cuză (Iasi); A. C. Cuză (Rădăuți); Mihail S. Manea (Roman); și G. A. Cuză (Storojineț).

Deputații grupării Zelea Codreanu (Garda de fier)

Corneliu Zelea Codreanu (Cahul); Ion Zelea Codreanu (Covurlui); Cristache Solomon (Putna); Corneliu Z. Codreanu (Neamt); col. Ion Nicuicea (Suceava).

Deputații Averescani

(Teleorman) Al. Averescu prin obștine Anibal Teodorescu (Tecuci); Ghiță Dimitriu (Ialomița); Roșteanu (Făgăraș); Dănilă Vasu și poate (Cluj); Vasu.

Restaurante sau ce?...

— În atenția brigăzii de moravuri. —

Restaurantele sunt necesare. Dar pentru ca un local să poarte acest nume trebuie să îndeplinească, anumite condiții de morală și igienă. Nu insistăm. Vom reda o stare de lucruri intolerabilă într'un oraș modern cum se pretinde Aradul că este, atrăgând asupra lor atențiunea poliției de moravuri. Și vom face aceasta până când se vor lua măsuri de îndreptare.

Cum pornești dela gară spre centrul orașului și pe calea A. Vlaicu spre Gai, dai cu ochii de o serie de restaurante, în fața cărora, stau, afară pe scaune sau chiar în ușa, femei tinere, îmbrăcate cât se poate de sumar. Spre centrul orașului, spectacolul se întinde până spre biserica luterană, iar pe calea Victoriei până lângă fabrica „Astra“.

Dacă în aceste două direcții pornești cu frăsura nu e nici o primejdie: rămâi numai cu desgustul ce-l inspiră aceste nenorocite.

Dacă însă sărăcia sau gustul unei plimbări te fac să pornești pe jos, aceste femei caută să te atragă prin gesturi care nu lasă nici un dubiu asupra intențiilor lor. De-i fi slab de inger, poți zice adio sănătății și banilor din buzunar. Starea lor sanitară și murdăria în care trăiesc, e îngrozitoare.

Dar nu numai atât, în zilele din urmă aceste pensionare — exploatate fără milă de patronii localurilor — au început să se plimbe două câte

două pe străzi și să acosteze bărbații, fără să aibe nici un pic de rușine. Și aceasta între orele 8—9 când încă e ziua. Ce e mai târziu, când noaptea coboară ca un val de dolii, oricine își poate lesne închipui.

Ne întrebăm: Brigada de moravuri și Serviciul Sanitar nu și dau seama cu câți bărbați vin aceste femei în atingere și pe câți îi infectează? Nu se gândește nimeni la proasta reputație de care aceste localuri cu personal de serviciu feminin — așa li se spune — se bucură, reputație care se întinde și asupra celorlalte restaurante așezate pe aceste rute și cari nu întrebuințează personal de acest fel?

Cerem celor în discuție să ia măsuri de civilitate care a se curma odată și pentru totdeauna o stare mai bună de cât scandalosă și care — se pare — inspiră bănuiala ca funcționarea acestor localuri e numai o favoare.

Deoarece data nunem punct și așteptăm ca autoritățile să procedeze în consecință.

dr. Cu

Acordul polono-ros

Semnarea pactului.

Se știe că de mult timp se dau tratative pentru încheierea unui pact de neagresiune între România și Rusia, prin intermediul Poloniei. Evenimentele petrecute în ultimul timp în Germania au determinat pe delegații poloni să grăbească semnarea pactului. Dl. Patek, ministrul Poloniei la Moscova,

partea guvernului său de a semna pactul cu Rusia sovietică. Negocierile româno-sovietice continuă la Geneva prin mijlocieria Poloniei.

Aceste negocieri și-au urmat cursul și pactul a fost semnat.

Vom reveni asupra lui într'un articol viitor.

Deputații Uniunii Naționale

Uniunea Națională după procentele provizorii, va lua mandate în următoarele județe: (Dolj) d. C. Argetolanu; (R. Sărat) Lazăr Dicescu; (Sorooca) col. Tr. Constantinescu; (Bihor) profesor Sofronie; (Cahul) Mihail Gheorghiu.

Din carnetul unui ofițer de poliție.

Indiscrețiuni.

de: Coriolan Bărbat.

Stimată doamnă, trebuie să vă mulțumesc pentru încrederea ce mi-o arătați. Îmi scrieți obișnuiți să vă faceți plimbarea cotidiană între orele 5 și 6 după amiază pe corso și să între teatru și colțul străzii Brătianu întotdeauna vi se lăsa în cale un tânăr domn care vă urmărește până acasă.

Am se ivește întrebarea, căre cum trebuie să vă comportați față de acest om, care vă urmărește cu atâta insistență? Răspunsul este foarte ușor de dat. Fiindcă îndrăzneala tânărului nu trece peste unele limite de bon-ton, nu vă „filaza“ și nici nu a încercat încă să vă vorbească, socot că D-voastră nu aveți dreptul obiecta ceva. Cel mai bun lucru ce-l puteți face este să continuați plimbarea fără să dați vre-o atențiune tânărului care vă urmărește. Însă D-voastră sunteți femeie civilizată și din cauza aceasta — după cum îmi scrieți — vă simțiți chiar și adorarea aceasta la distanță, de care ați dori să scăpați. Remediu este foarte simplu: nu mai eștiți la plimbare pe corso.

II. D-voastră spuneți stimată doamnă, că din cauza acestui tânăr obraznic nu sunteți dispusă să renunțați la plăcuta plimbare de după masă. Nu renunțați acum chiar și din cauză că sunteți intrigată că oare până unde poate merge îndrăzneala acestui domn?

Fiți cu băgare de seamă, doamna mea, căci văd că D-voastră vă interesați cu pasiune, sau pentru aventură sau față de persoana tânărului, și în ambele cazuri se poate întâmpla un „accident sentimental“. Îmi descrieți cu prea multă minuțiozitate înfățișarea tânărului, — după cum îmi spuneți — pentru ca să-mi pot face o idee despre starea lui socială. Ei, doamna mea, constat că ați onorat necunoscutul d-voastră adorator cu prea multă atențiune, ceea ce a devenit suspect. Căci, care poate fi motivul interesului pentru gradul social al acestui tânăr dacă nu teama de-a nu vă compromite dacă v'ar face eventual cunoștința? Și acum că am ajuns aci, rolul meu s'a terminat. Doamnă, nu vi s'ar părea absurd ca o

femeie să ceară sfatul unui bărbat în astfel de chestiuni delicate? D-voastră trebuie să procedați călăuzită de instinctul cinstei femeiești, care singur vă poate spune că ce aveți de făcut, iar în caz contrar socot ca zadarnic orice sfat al meu.

III. Dragă doamnă, fiindcă d-voastră plângeți, mă conjurați și îmi cereți scuze, nu pot lua în nume de rău, dacă aveți câteodată și gânduri vinovate, fiindcă după cum spuneți sunteți nefericită din cauza că soțul d-voastră este indiferent și nu vă mai lubeste. Astfel istoria aceasta atât de simplă se complică acum luând o nuanță dramatică. Și vă mai întreb, doamnă, că de ce nu ați mărturisit dela început acest detaliu. Atunci aș fi putut ști că toată istoria aceasta își are izvorul într-o stare de nervozitate, sau este rezultatul unei faze și mai grave a nervozității: al isteriei. Așa dar bărbatul d-voastră este indiferent și din cauza acestui comportări conjugale a soțului d-voastră ați început să vă fixați atențiunea asupra tânărului îndrăzneț. Vă rog să mă lertați, stimată doamnă, că astfel stând lucrurile, să nu vă mai dau nici un sfat. Ar fi chiar o ușurință de nelertat ca să mă amestec în chestiunile d-voastră intime familiare. Nu vă cunosc nici

pe d-voastră și nici soțul d-voastră. Nu știu nici câți ani și nici câți copii aveți? A-tunci într-o astfel de necunoștință de cauză ce sfaturi v'ași putea da?

Îmi scrieți cum căsătoria d-voastră a fost o căsătorie din dragoste. Asta n'ar fi nici un rău, pentru acela ați putea fi fericiți, ci numai nu trebuie esc confundate anumite lucruri.

Iubirea este un vezuv în erupție, pe când căsătoria este un foc potolit de cămin. Femeia isterică este foarte ușor aplicată să răstălmăcească această diferență. Iubirea este un fulger căzut din cer, iar căsătoria este electricitate terestră, adevăc întrebuintarea focului ceresc spre binele societății. Căsătoriile nefericite se asemănă cu scurtul circuit. Căsătoriile isbutite beneficiază în belșug de fericirea iradiată de acest foc imblănzit, iar cel cari se sbat în cătușile unei căsătorii nefericite, acel cad mai totdeauna electrocutați. Așa dar și căsătoria este un lucru serios și asemenea unui acumulator păstrează electricitatea iubirei cu toată puterea ei de radieră.

Dar acestea sunt cuvinte rostite numai, și nu sfaturi serioase, de acela încheiu cu rugămintea să nu vă judecați soțul în lipsă de dovezi concrete. Soțul d-voastră poate nici nu este chiar așa de in-

diferent, ci poate aceasta rezidă în temperamentul și modul lui de a fi. Să nu încercați nici o ușurință, căci aceasta este în viața unei femei foarte greu de reparat.

IV.

Vedeți, scumpă doamnă, că bunul Dumnezeu schimbă toate lucrurile în bine. S'a descoperit în mod strălucit, că bănuiala d-voastră era neîntemeiată. Scrisoarea d-voastră recentă mi-a procurat momente de delicioasă ilaritate. Îmi scrieți că tânărul v'a salutat și că v'a adresat câteva cuvinte, dar nu știți ce v'a spus. D-voastră i-ați cerut în mod energic explicații, iar tânărul v'a răspuns incurcat și zăpăcit: — Vă rog, doamnă, să nu provocați nici un scandal public; nu am intenții rele, nici nu vă urmăresc din dragoste.

— Dar?

— Sunt detectiv particular și vă urmăresc din încredințarea soțului d-voastră.

Vedeți, doamnă, aceasta este o admirabilă întorsătură novelescă. Iată, că toată această tragedie familiară clădită de d-voastră cu atâta îngrijire s'a prăbușit acum. Căci soțul care își urmărește cu detectiv nevesta, acela după toate aparențele mai este încă îndrăgostit. Și acum totuși voi trăi cu un sfat bun pentru d-voastră: Pe viitor să vă înfrânați mai bine fantezia.

Coriolan Bărbat.

Cronica artistică.

„ARTA“ Prima revistă de artă plastică românească din țară.

Actualmente trăim vremea prăbușirilor valutare. Gazetele poartă pe ultima pagină o rubrică destinată circulației devizelor; iar ochii samsarului de cafea se îndreaptă avizi spre cifrele cu cerneală umedă încă.

Revistele streine poartă în schimb în frunte pagini întregi și nefârșite, cu semnături ilustre, unde taina viltorului e desfercată cu chei vrăjite cum ar fi: „care ar fi arta viltorului?“ „Ce se așteaptă dela cubism?“ „E mai stupid secolul al XX-lea decât cel trecut?“ „etc... La noi... liniște.

Infilatarea unei reviste de arte plastice a fost problema care a preocupat pe mulți; însă, cum se știe, în dosul realizării este întodeauna multă trudă, nenumărate dificultăți, jertfe și ceasuri de desnadejde, când te îndoești că scoțând numărul întâiu vel mai avea cu ce plăti tiparul numărului ce vine.

Arta plastică la noi deși este încă la începutul ei are trasat deja un drum sănătos care înaintează triumfând, cu pași repezi; profetește cu generozitate un loc de frunte în drumul pe care arta Europei îl va descălci după statornicirea învățămintelor bune, din atâtea curente existente: cubiste expresioniste și neclasiche, îndușmănite astăzi în căutarea unei înprospătări de expresie.

Vrednic de remarcat este munca neobosită deasă de Di Camil Resu, care reorganizând cu colaborarea maestrilor-profesorilor: Costin Petrescu, Oscar Han, Dumitru Paclurea, Artachino, Storck și Steriade; Academia de arte-Frumoase din București, — dau generației actuale, rodul tinerelor talente cari vin să reabiliteze prin pensulă arta culorilor.

La începutul lunii Martie a acestui an un tânăr artist D. H. Guguianu, pune baza pri-

mel reviste de artă plastică românească „Arta“.

Pentru noi „Arta“ înseamnă înfăptuirea unui gând și ideal al artel naționale.

Planul de alcă tuir al acestei reviste unică în felul ei în țară, întocmită cu pricepere și cu voința n'a scăpat nimic din cece învățătura timpului o experimenta.

Vom avea tipărite cu îngrijire biografiile artiștilor noștri plastici cum sunt: N. Gri-gorescu, Luchian, Șt. Andreescu etc. precum și ale acelor contemporani a căror pânze și marmore sunt puțin cunoscute, de iubitorii frumosului.

Laudabilă este fapta energică luată de D. H. Guguianu care în timpurile cele mai critice s'a cugetat la înfăptuirea unei opere de o așa mare valoare artistică cum e revista „Arta“, a cărei lipsă se simțea.

Îngrijirea cu care este tipărită „Arta“ în vestmânt sărbătoresc, zețuită pe hârtie unde cerneala nu mai întinde pete mucedu, cum ne-a deprins de ani de zile, editurile pămăntene; curățenia acea tehnică prin care străbate o năzuință de estetică și străduință de înzestrare a librăriei cu carte românească, nu pasivată după tipăriturile streine — a fost întâmplată de cetitori cu surprindere. Aproape nu mai nădăjduiau că o revistă românească de artă plastică ar putea lua foc fără umilintă, pe raftul bibliotecii ori căru ar fi de dorit, intelectual român, alături cu acelea minunate reviste, pe cari ni le trimite apusul.

„Arta“ ne va învăța că o revistă, pune între ea și cetitor o prietenie traică cu frumosul, și că destinul ei e altul, decât să fie aruncat, după ce l s'au tăiat folle cu degetul și ne-am îmbăcsit mâinile cu mrosul hârtiei și cernelei de fabricație efină, de viață scurtă și de gust, mai puțin decât îndoeinic.

Eugeniu Dublea.

□ **Miscarea populației europene.** După ultimele date statistice Europa fără Rusia înregistrează în fiecare an o creștere de 3 milioane suflete. La această creștere participă în special Polonia Germania și Italia, fiecare cu câte 400.000 locuitori. Urmează apoi România, Spania, Anglia, cu câte 250.000 locuitori, iar Cehoslovacia și Olanda cu câte 100. — 110.000 locuitori anual. Tot după statisticile recente mortalitatea a scăzut în ultimii ani în Europa, mai ales în Italia și Spania, Germania Cehoslovacia, Austria, și Olanda, etc. Numărul nașterilor este în descreștere aproape în întreaga Europa. Este interesant, că Franța nu mai este în primul loc în ce privește descreșterea nașterilor, fiind azi întrecută de Anglia, Austria, Suedia, Norvegia, Estonia și Elveția.

□ **Moartea unei mari poete a Jugoslaviei.** Zilele aceste a murit la Belgrad eminenta poetă sârbă Danița Markovics în vârstă de 53 de ani. Răposata poetă a publicat numeroase poezii în revista „Zvezda“, tipăritu-le apoi într'un mare volum, sub titlul „Momente“ și a fost premiată de Academia Regală din Belgrad. A scris deasemenea și numeroase nuvele, publicându-le sub titlul „Din comora bunicii“. Danița Markovics a activat cu succes și în ziaristica jugoslavă.

□ **Noul sbor al profesorului Piccard.** Din Zürich se anunță, că profesorul Piccard intenționează să întreprindă în cursul acestei luni un nou sbor în stratosferă. De data aceasta nu va mai porni dela Augsburg, ci dela Zürich, iar inginerul Kipter nu va mai lua parte la sbor. Piccard va fi însoțit de un nou asistent, anume Max Cosyns. Bine înțeles, gondola a fost perfecționată. Ca să-și păstreze căldura, a fost învelită cu un strat alb de smalt. Toate deschiăturile balonului se pot închide ermetic, ca să nu pătrundă aerul sau apa prin ele. În modul acesta, balonul va putea eventual ateriza. Ca balast balonul va avea pulbere de plumb. Gondola, prevăzută cu opt ferestre în loc de două, cântărește 275 kilograme. Balonul e cel mai mare din câte s'au construit până acum, având un volum de 14.000 metri cubi. Împreună cu balastul va cântări 1760 kilograme.

□ **Recordul dansului.** Tânărul Nikola Bozies din Serajevo dansează de o săptămână în fața «comisiei de experți» din Zagreb. El și-a pus în gând să danseze necontentit vreme de 14 zile, bătând astfel recordul mondial al dansului. După o săptămână de dans membrii comisiei l-au măsurat, constatând, că greutatea lui a scăzut tocmai cu 10 kilograme.

Croitorie bərbătească „REVÜ“ ARAD
Str. Eminescu 15

Articole de sezon pt. vară și rămășițe pe jumătate pret vinde dinaintea cunoscutul

Textil Central ARAD

Vis-a-vis de prefectură CONVINGETI-VĂ!

□ **Care fete se mărită mai ușor.** Asta a deslegat o gazetă engleză (The Town) din Londra, întrebând și căpătând răspunsuri dela 9782 de fete la rezultatul întrebării în ordinea voturilor date (adică a măritășului mai repede, mai ușor): fata frumoasă 5313 voturi, cea bogală 1506 voturi, cea inteligentă (isteață) 1008 voturi, — cea gospodină 952 voturi — cea elegantă 719 voturi, — cea sportivă 314 voturi. Așa dar mai lesne se mărită fetele frumoase, apoi cele bogate.

□ **Congresul organizațiilor provinciale de presă.** Pentru zilele de 14 și 15 August sub președinția de onoare a dlui V. V. Tilea e convocat congresul organizațiilor provinciale de presă. La acest congres vor lua parte delegații ai organizațiilor provinciale și ziaristii provinciali, neînscrși încă în vre-o organizație.

□ **Furtună la Arad.** La ora când încheem ziarul, o puternică furtună s'a abatut asupra orașului nostru fiind de o ploaie torențială și de grindină cum de mult n'a mai căzut asupra ținuturilor arădane. Pagubele cauzate nu se cunosc încă, dar recolta de porumb și vaille sunt cele mai greu atinse.

□ **AVIZ.** Se aduce la cunoștință, că la Pepiniera Baroșca, proprietatea Școlii de Viticultură Miniș, în ziua de 10 August a. c. 1932 ora 10 a. m. se va vinde prin licitație publică ca 4 vagoane de prune din varietățile: Reine-Claude, D. Agen și Bistrițe, 30 htol. rachie de comină și 30 htol. rachie de drojdie.

Condițiunile de vânzare se pot vedea zilnic în cancelaria școlii.

Lemne uscate, precum și fân, paie, trifoi, luternă se pot cumpăra en gros și en detail la firma:
EUGEN BOROS Jenő
Depozit de lemne, și fân, Piața cetății vechi colț. Mușius Școalei
Telefon 591.

Convocare.

□ Membrii societății de vânătoare „Socodorana“ din Socodor sunt invitați a lua parte la Adunarea generală ce se va ținea în ziua de 14 August 1932, ora 9 la primăria comunei Socodor.

Președinte:
(ss) Berariu.

Primăria Municipiului Arad
Aut. Ind. Inst. I.

No. 11622/1932

Publicație de licitație.

În baza execuției de exonerare efectuată în ziua de 24 Maiu 1932, în baza deciziei Aut. Ind. Inst. I. cu No. 11622/1932 și supra sechestrare în baza deciziei cu No. 10047, 10048 și 10049/1932, 1 casă de fier „Werthaim“, 1 mașină de scris „Underwood“, 3 foteluri cu pluș galben-vărgat albastru, 1 birou american tochis, cu 4 scaune, 1 presă de fier „Exentrica“, 1 bucată mașină de cutii pentru tablă albă, 1 bucată motor „Presto“, prețuite în sumă de 20700 lei, cuprinse în favorul lui Pătrăcin Iosif, Iosif Dehelean, Maria Valda și Ecaterina Szabo, pentru suma de 6630 lei capital, precum și speșele stabilite până în prezent, se vor vinde în licitație publică în Arad, Caiea Aurel Vlaicu No. 67, în ziua de 8 August ora 17, conform Art. LX. §-lul 107-108 din anul 1881 al legii exec.

Arad la 22 Iulie 1932

Delegatul Aut. Ind. Inst. I.
Executor comunal,
Petru Mladin

Programul Cinematografulor.

Select: în 29 Iulie puternica dramă sentimentală **Ingerul străzii** cu reîntrecuții **Janet Gaynor și Charles Farrell.**

Din 29 Iulie

DENUNȚĂTORUL

formidabilă realizare după romanul lui **Edgar Wallace.**

Central: Din 29 Iulie delicioasa comedie muzicală **Cei cinoi din jazz**

cu irestibilitii: **Jeny Jugo, Rolf v. Goth și Theo Schall.** Reprezentațiile încep la orele 7 1/2 și 10 seara.

În caz de timp de favorabil la Cinema Central, ultima reprezentație se ține în gradina Cassierului deschise zilnic dela orele 11—12 a. m. și dela 4 d. m.

INFORMAȚIUNI.

□ **Tineri români americani absolvenți de liceu în America** Anul acesta au terminat liceul Memorial High School din Campbell, Ohio, următorii tineri români: Eugen J. Lazăr, Nicolae Honda, Dănilă Oprea, Nicolae Gol, Valeria Frâncu, Aurelia Potor, Valeria Anghel, Freda Mărginean, Aurelia Alexandru, Victoria Joanta și Maria T. Podorean din Newark, care a fost cea mai distinsă elevă a întregii școli. Universitatea Dennison din Granville Ohio, a acordat acestei distinse româncuțe o bursă de un an.

□ **Rețeta vieții lungi.** În satul francez Chatel și în alte câteva sate ale Vosgilor trăiesc o mulțime de oameni trecuți de 90 ani. La o masă a restaurantului comunal din acest sat în fiecare Duminică după masă găsești patru bărbați, între cari cel mai bătrân e de 96, iar cel mai tânăr de 92 ani, jucând cărți și golind, din vreme în vreme, câte un pahărel de vin. Un ziarist parisian le-a cerut rețeta vieții lungi. Neîntrerupându-și jocul, bătrânul

cel de 96 ani i-a spus, că această rețetă e foarte simplă: aer curat; consumarea cu moderațiunea unui vin bun și ușor, plus, o femeie cuminte și ne certărează.

□ **Tragedia unei princese.** O frumoasă parisiană s'a căsătorit acum câțiva ani cu Mansour, un nepot al lui Fuad, regele Egiptului. Acesta însă a părăsit-o, iar ea reîntorcându-se la Paris și-a deschis o cafea elegantă și luxoasă, numită „Cafeneaua Princesa Mansour“. În scurtă vreme frumoasa princesă s'a îndrăgostit de secretele unui bogat comerciant francez. După câteva luni de frai senin ea a observat, că și amantul o înșeală, așa, cum o înșelase pe vremuri bărbatul. Neputând suporta durerea cauzată de această descoperire sârmana princesă s'a sinucis, trăgându-și un glonte de revolver.

Am preluat bufetul „CORSO“

local de petrecere, restaurant, berărie, vinuri bune, cump familială. Vinuri curate. Bere proaspătă. Menu cu 20 și 30 lei. Măncări reci și calde.

IOSIF NÄGEL.

În zori, ciorbă de F. sole și ciorbă acră.

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.

Redactor responsabil: SEVER TÄTÄRU